

Biblisk allmänbildning inför söndag 13 februari, 2022 Årgång 2

SEPTUAGESIMA - Nåd och tjänst

Luk 17:7-10 Om ni har en tjänare som plöjer eller vallar får, säger ni då till honom när han kommer hem från ägorna: Gå genast och slå dig ner vid bordet. Nej, ni säger: Gör i ordning maten åt mig, fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker; sedan kan du själv äta och dricka. Inte får tjänaren något tack för att han gör vad han är ålagd. På samma sätt med er: när ni har gjort allt som åligger er skall ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga att göra.»

Dagens text medför en central fråga, utifrån orden: ”när ni har gjort allt som åligger er skall ni säga ...” Vad är det som åligger mej som kristen? Svaret får bli vad bibeln berättar om nuet och evigheten.

1. Om jag förnekar Jesu offergärning innebär det att jag förklarar hans liv – hans livsverk, försoningen! – här på jorden som onödigt. Jag vill helt enkelt inte höra talas om Guds sons offerdöd för mina misstag. Det känns bara sååå jobbigt, det där med evigheten och mina misstag. Alla har ju gjort misstag! Jag är minsann inte sämre än någon annan!!!

Bibeln berättar att alla vi vuxna har resonerat ungefär så.

Rom 3:23 Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, Allt det här ger ofrid. Ändå är det just frid vi söker genom alla våra ”måsten” och att med ”näbbar och klor” se till, att vi är i centrum.

Vägen till frid med Gud - och därmed frid inför evigheten - är alltid en enkel bön:

”Jesus jag har valt bort dej. Förlåt. Tack för att du dog för mej. Lev och styr i fortsättningen mitt liv. Jag vill vara din lärjunge!”

Detta är det första steget in i frid med Gud. Fortsätt sedan varje dag med en tackbön, att Jesu försoning gäller dej. Du och jag behöver påminnelsen och det finns alltid tid för den bönen. Exempelvis vid morgonens toalettbestyr och på väg till jobbet. Här har du Jesu löfte:

Matt 10:32-33 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.

Kännas vid inför människorna, hur då? Börja genom att tydligt delta i Svenska kyrkans trosbekännelse: "... vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde son, vår Herre ...". Finns längst bak i psalmboken.

2. I en annan bibelöversättning finns dagens evangelium under rubriken: "*En liknelse om nödvändigheten att förlåta*" Detta är centralt: Menar jag allvar med att vara Jesu lärjunge är jag skyldig – ålagd - att förlåta! Det kan vara svårt, men är enda vägen till frid. Så här står det: *Matt 6:14-15 Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.*

Förlåt den människa och hennes misstag som sårat eller skadat dej. Gör det nu! Genom din förlåtelse får du en egen personlig frid. Nelson Mandela är ett föredöme i vår tid. Han insåg att utan förlåtelse finns ingen försoning, ingen frid och ingen fred mellan landets invånare!

3. Vill du på allvar vara Jesu lärjunge? Berätta då om Jesu försoning, som innebär frid här och inför evigheten. Människor längtar efter frid! Kan du föreställa dig att någon verkligen vill ha ofrid i sitt eget liv?

Matt 28:18-20 Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: »Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«

De ord som Jesus uttalar i de sista två meningarna i dagens evangelium, är inte en dom, utan ett medel till självkänedom. Var medveten om att du är en lärjunge, du är inte mästaren!

På samma sätt med er: när ni har gjort allt som åligger er skall ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga att göra.

"Jag var för lat, vågade inte, fick inte sagt de rätta orden ..." Det är mycket som gör mig oduglig som Jesu lärjunge. *Det jag är skyldig att göra – **förlåta** – det kan jag alltid göra.* Petrus ville sätta en gräns:

Matt 18:21-22 Då kom Petrus fram till honom och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?« Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger. Alltså obegränsat.